

2012. 03. 01. csütörtök

”Szívmelengető, elérzékenyülős, hasunkat fogva nevetős film Eric Toledano és Olivier Nakache filmje, az Életrevalók, mely remekül illik a karácsonyi hangulathoz. Nem kell megijedni, egyáltalán nem giccses a sztori, csak nagyon igaz.” (Internet)

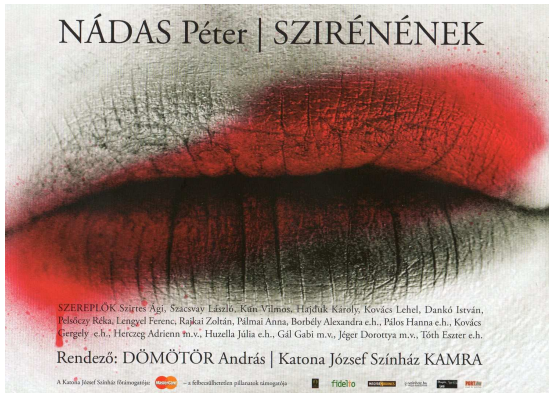
A filmhez kapcsoló kritikából ezt a részt tartottam fontosnak áttemelni, mert én ilyen jót nem írtam volna erről a filmről. (Egyébként minden kritika dicséri.) Hát én nem! Valóban nagyon jól „megcsinált” film, jók a szereplők, profi munka, csak egy tragédia az egész, és egyáltalán nem igaz! Az egész film arra a „véletlenre” épít, hogy a „szenvedő alany” egy dúsgazdag pasi, márpedig ez elég ritkaság. (Egyébként valós történet a film alapja.) Bizonyára sokan látták, Huszti Péterrel a főszerepben, Mégis, kinek az élete című Brian Clark drámát, vagy az 1981-ben készült amerikai filmdrámát Richard Dreyfus főszereplésével. És akkor itt jön a nagy kérdés, hogy milyen állapotban lehet még elviselni az életet?

Ez az „orvosi” kérdés egyik felvetett probléma, a másik pedig a társadalom legszélén, legalján élő emberek kilátástalan helyzete, melyik nevetséges?

Ha nevetséges, ebben a filmben valami, akkor az a kettő között elhelyezkedő se ide, se oda nem tartozó átlag ember, aki se a gazdaggal, se a mérhetetlenül pimasz csóróval nem tud mit kezdeni, egyiket nem tudja, a másikat nem meri utánozni, így válik nevetségessé a kettő között! De én őket is sajnáltam, mert „csak” dolgozni akartak, jól végezni a dolgukat! Szóval én nem nevettem! (Annyit.)

Egyébként a jegyet az Ilditől kaptuk, (a film már „lefutott”), és az Allee bevásárló központban néztük meg, ahol csak futólag jártam, most egy kicsit jobban megnéztem. Szép, tiszta, rendes, nincs még „felkapva”, vagy Budán kevesebb a pénz, de amikor kijöttünk a moziból teljesen üresen tátongott!

2012. 03. 07. szerda

Nádás Péter, hat európai város

felkérésre írta az európai kultúra egyik alaptörténetének, az Odüsszeiának motívumaira, Európa Odüsszeiája darabját, címe: Szirénének lett, műfaja szatírajáték. Odüsszeusz fel sem bukkan a darabban, de három fia (Télemakhosz, Télegonosz, Hyakinthosz), édesanyjuk (Pénélopé, Kirké és Kalypsó) buzdítására, meg akarják találni háborút járó édesapjukat. A fiúk, az utóbbi évszázad végzetes európai háborúiban keresik Odüsszeuszt, miközben a jelenlegi politikai, gazdasági, erkölcsi állapotunkra vonatkozó azonosságokat vélünk „áthallani”! Szirének, a három fiú szeretői: Thelxiopé, Aglaopé és Peisinoé énekeikkel kísérik a darabot! (Durva!)

Tragédia, erkölcstelenség, gusztustalanság, környezetszennyezés (Pl: tengerpartra kisodort mocskok), öldöklés, csupa ocsmányság, és a rettenetes tanulság, hiába telt el 2-3000 év a világ nem javult semmit, sőt!

A világ reménytelenül javíthatatlan!

Nekem bizony túl sok volt ez a darab, nem is biztos, hogy értettem, vagy ha igen, akkor nagyon rossz nekünk.

2012. 03. 03. szombat

Bródy Sándor
A tanítónő
falusi életképek

Tanítónő	Szilágyi Csenge e.h.
Oreg Nagy István	Bodrogi Gyula
Ily, Nagy István	Nagy Zsolt
Nagyesszony	Molnár Piroska
Tanító	Hévr Gábor
Kántor	Szarvas József
Kató	Mészáros Piroska
Főúr	Blaskó Péter
Káplán	Znamenák István
Szotgabiro	Mátyássy Bence
Járőrnövés	Makranczi Zalán
Bérlő	Marton Róbert
Falkus	Ujvári Zoltán
Postás	László Attila
Hray Ida	Radnay Csilla
Prímás	Wunderlich József e.h.
Lövészher	Fritz Attila e.h.
Zenészek	Pagonyi András, Szakát Tamás

közreműködnek a **Budapesti Énekes Iskola tanúit**

díszlet	Khelt Zsolt
jelműz	Zeke Edit
zene	László Zsigmond
dramaturg	Kárpáti Péter
munkatárs	Keszthelyi Kinga
rendezőasszisztens	Kolics Ágota
rendező	Novák Eszter

Jegyek válthatók
a Nemzeti Színház Jegyirodájában (1061 Budapest, Andrassy út 28.) hétköznap 10 és 18 óra, hétfőn 11 és 19 óra között, tel.: 373 0963, 373 0964, 373 0969, 373 0996, a színház pénztárában hétköznap 10 és 18 óra között, munkaszüneti és ünnepnapokon 14 és 18 óra között, illetve az előadások kezdéséig. Tel.: 476 6468
online | www.nemzetiszinhasz.hu valamint az ismert jegyirodáinkban

PROJEKT TÁMOGATÁSA
NEMZETI SZÍNHÁZ
KÖZMŰVELÉSI ÉS TUDOMÁNYOS ÉRTÉKELÉSI KÖZPONT
NEMZETI SZÍNHÁZ
KÖZMŰVELÉSI ÉS TUDOMÁNYOS ÉRTÉKELÉSI KÖZPONT

A darab története közismert: Fialat, tapasztalatlan, naiv, csinos kis tanítónő érkezik az Isten háta mögötti kis faluba, t a n i t a n i. Ezen a helyen a „király” a földes úr, mindenható uraság,

akivel szembe szállni öngyilkosság. Nyilvánvaló, hogy el fog bukni. (Ezt a bukást azonban mi nem láttuk, mert ott kellett hagynunk a 2. felvonás után a darabot. Lásd: később.) Azonnal ráveti magát mindenki, saját érdeke, helyzete, lehetősége, képességei szerint a kis tanítónőre. Ő azonban rátarti, egyenes és persze azt gondolják Róla, hogy a „nagy halra” vadászik, Nagy Istvánra. Ami természetesen be is következik, ártatlanul, tiszta szívvel, szerelemmel! De értelmetlen embert választ. És ezen a ponton elérkezünk a 19. század végi színdarabok szokásos bonyodalmához, jön a nagy tárgyalás. A helyi „előkellőségek” kérdőre vonják a „bűnöst”. Lásd: Nyilas Misi az iskolaszék előtt! És nem az „előkellőségek” buknak el, hanem az ártatlan! Bizony csak a mesében győz a legkisebb királyfi! (Ott sem mindig!)

Tanulság: ez a társadalom a velejéig romlott! Ettől azután aktuális!
Meg attól is, hogy a kis tanítónőnek egyetlen pár új cipőre telik, két-három hónapi fizetéséből!

2012. 03.03. szombat

Akkor és most... avagy Szántó/Vendli/Kárpáti trió több, mint 50 éve tartó barátságának bemutatása, néhai Vendli Imre által készített, és 30 év múlva megismételt fotói, valamint tárgyi emlékein keresztül.

Az est keretében meghallgattunk Szántó Erika által készített riportot, amelyet a három férfiú emlékezéséből állított össze. Hogyan ismerkedtek meg, miért tart még a mai napig a barátságuk, mi az, ami összetartja Őket?

Hiába hagytuk ott a színházat és rohantunk a kiállítás megnyitóját mégis lekéstük. A riportot azonban végig tudtuk hallgatni. Dicséret illeti meg Szántó Erikát, hogy, legyőzve a nagy ellenállást, akaratát keresztül vitte, elképzelését megvalósította, és még a szülése előtt képes volt megrendezni az Akkor és most című estet.

Ehhez is, és az időközben megszületett, Dóra nevű kislányához is: Gratulálók!

2012. 03. 11. vasárnap

Mielőtt rátérnék a napi kulturális eseményre, meg kell emlékezni a Japán földrengésről: Ezen a napon egy évvel ezelőtt történt a nagy tragédia!

(Szerintem nem sok ideje maradt az emberiségnek arra, hogy egyetemlegesen meggondolja, hogy mennyi energiát szed ki a Földből, mennyire ártson még a természetnek! A természet nem nagyon bánja, ugyanis képes magát megrázni és helyrehozni, csak az embert nem tudja figyelembe venni, tör, zúz a saját érdekében!)

Mivel ránk szakadt egy szabad vasárnap, felmentünk a várba kiállításokat nézni, hármat is egyszerre.

Ferenczy Károly (1862 – 1917) gyűjteményes kiállítása

Magyar Nemzeti Galéria

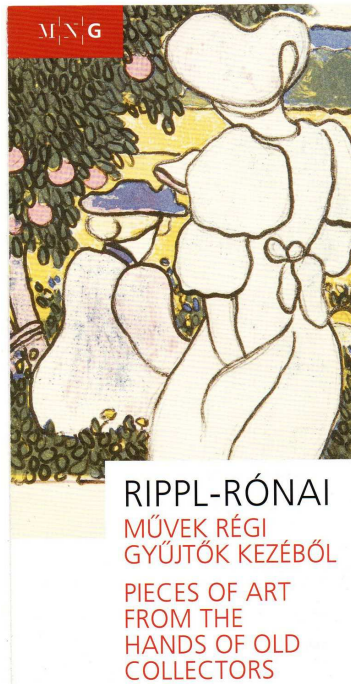
Nyitva: 2011. november 30 – 2012. május 27.

Madárdal című festmény

Ferenczy a Nagybányai Művésztelep létrehozója, megszervezője (is) volt. Ilyen nagyméretű kiállítás Ferenczy műveiből, közel egy évszázada nem volt látható! Most nyolc témakör köré csoportosítva teljes képet ad a kiállítás Ferenczy Károly munkásságáról. „Ferenczy az impresszionizmus illetve a posztimpresszionizmus hazai megteremtője.” Sajátos életművet hagyott az utókorra. És természetesen a gyerekeit: Ferenczy Valért (festő, grafikus) és az ikreket Ferenczy Bénit (szobrász, grafikus), Ferenczy Noémit (festő, gobelin) művészeket. Felesége Fialka Olga az unokatestvére volt, szintén festőművész, aki a festői hivatásáról lemondott, amikor férjhez ment Ferenczy Károlyhoz. Kár, azonban szült három gyereket, akik örökölték a szüleik tehetségét, de itt a szál elszakadt, mert további utódok nem születtek.

A második kiállítás, amit megtekintettünk:

Nyitva: 2011. október 26 – 2012. szeptember 23.)

Rippl-Rónai József (1861 – 1927) Ferenczy Károly kortársa volt, de hosszú ideig Párizsban élt, így nem zavarták egymást. Rippl-Rónai Párizsban a Nabis-csoportban találta meg a számára is megfelelő stílust. (A nabis szó héberül: prófétát jelent, megvilágosodást)

A Nabis-csoport tagjai: Bonnard, Denis, Ranson, Sérusier, Maillot, Hann Rippl-Rónai. (1890 körül)

A festőművész elvette azt a hölgyet, Lazarine Baudrion-t, aki Párizsban is az élettársa volt (Lazarine kislánya: Fenella) és hazaköltözve, Kaposváron, a szülővárosában telepedtek le. Házuk ma Múzeum és nagyon érdemes megtekinteni! Sok grafikájának Lazarine volt az ihletője, festményeinek szereplője. Rippl-Rónai számos falikárpitot is tervezett, amelyet felesége hímzett ki. Élete utolsó éveiben a szoba belsőket és a környezetét festette.

A kiállítás főleg Rippl-Rónai József grafikáiból ad ízelítőt.

Következő:

Hősök, királyok, szentek. A magyar történelem képei és emlékei

Nyitva: 2012. január 3 - 2012. augusztus 26.

Munkácsy: Honfoglalás (Parlamentből)

A kiállítást érdemes megtekinteni! A magyar történelem témaköréből, az alkotások színe-java van összeválogatva és kiállítva. Bár kisiskolás korunk óta ismerjük ezeket a festményeket, így összehozva, besűrítve, igazán félelmetes találkozás, úgy a festészettel, mint a magyar történelmi eseményekkel. (Honfoglalás, Mohács, Tatárjárás, Hunyadiak, törökök stb.) Csupa borzalom, de a festmények fantasztikusak! Munkácsy Mihály, Székely Bertalan, Benczúr Gyula, Madarász Viktor.....

Teljesen külön teremben vannak kiállítva az úgynevezett „Kerényi” képek, egy gyermekrajz pályázat nyertes képeivel egyetemben. A gyerekrajzok nézése közben többször gondoltam, hogy inkább a gyerekek képeiből kellett volna válogatni illetve a gyerekek körében kellett volna meghirdetni a „Nagy Könyv” illusztrációjául szánt képek témáit!

Egyébként dísz pulpituson ki van állítva a „Nagy Könyv”, a történelmi festmények fekete fehérben azaz inkább „szürkén”, a „Kerényi” képek, valamint a gyermekrajz pályázat nyertes képe, színesen szerepelnek benne.

Ez utóbbiról: Számomra ez a kép hozta meg a „felvilágosodást”, sajnos, mert nagyon örültem volna, ha tévedek! Ugyanis ritkaság az, hogy valamelyik festmény vagy bármely művészeti alkotás már az alkotó életében maradandónak bizonyul. (Nem szeretnék kitérni a kivételekre!) Persze népszerű és „nagy” festő volt El Kazovszkij is, de vajon 100 év múlva, még tudni fogja valaki, hogy ki volt Ő? Az idő majd dönt! Lásd pl: Csontváry Koszta Tivadar, vagy pl. Vincent van Gogh, egyik sem adott el egyetlen képet sem életében! (Szerencsénkre, azért akad egy Gerlóczy, egy testvér!)

A kislány képe, kommersz, sematikus és nem a legjobb, a kiállított rajzok között! (Természetesen nem a kislány munkáját minősítem, mert nagyon

ügyes kis mű, csak...!) Ez a kép lett a nyertes, és nyert bejutást a „Nagy Könyvbe”, amitől a könyv meghatározódott (számomra) azaz a válogatás szemlélete rányomta a minősítés bélyegét! Azt gondoltam korábban, hogy nem is olyan rosszak a „Kerényi” képek, csak még nem telt el a 100 év és nem vagyunk jószok, hogy dönten tudjunk. Sok mindent láttam bele azokba a képekbe például maró gúnyt, iróniát és ötletességet! A művek egyébként mesterien megalkotott, profi kivitelezésű, szaktudással megalkotott, szép munkák, de hiába!

Amikor megláttam a gyerekrajzot a könyvben, rájöttem, hogy ez az egész egy óriási nagy baki, tévedés, butaság! Lehet, hogy másnak ez azonnal „lejött”, nekem nem, azt akartam gondolni, hogy tudják mit csinálnak!

A MNG művészettörténész dolgozóinak volt annyi merészségük, hogy teljesen elkülönítve állítsák ki a nagy történelmi festményeket és a „Kerényi” képeket, szerencsére! Méltatlan lett volna egymás mellett látni a képeket!

És még: nagyon sajnálom a alkotókat, akik nem utasíthatták vissza a felkérést, téma sem volt méltó, sem a festőkhöz, sem önmagához a történelminek titulált eseményekhez. Nagyon sajnálatos, hogy most mégis egy könyvbe kerültek, egyenrangúként! (Rohamrendőrség akciója & Honfoglalás)

A pályázat nyertes képe, ami az Alaptörvény díszkiadásába bekerült: Barta Réka (14 éves) műve.

(Függetlenül mindentől, nem hiszem el, erről a képről, hogy egy gyerek önálló alkotása. Olyan elemeket tartalmaz, amit egy gyerek nem tudhat. Például a pöttyös labda a sarokban! Ide még kell valami, mert nagyon üres, hát legyen egy pöttyös labda. Pl: Id. Pieter Brueghel: Paraszt lakodalom című képén van egy ilyen megoldás. Nézzétek meg az asztalvivők lábait, mert 1-gyel több van. Az asztal alatt nagyon nagy üres hely volt, ezért Brueghel oda festett egy + lábat! A másik ilyen gyanús dolog a férfi nadrágjának a satírozása, egy gyerek nem törődik ilyesmivel, fest, színez egy kék farmert és kész, nem a nadrág fontos neki, hanem, hogy együtt van a család. És az a sárga út, ráadásul egy igazi anya nem nagyon hagyná egyedül hintázni a gyereket, hanem ott állna a hinta mellett. Na jó nem

folytatom, minél tovább nézem ezt a képet annál gyanúsabbá válik, egyáltalán nem valószínű, túl szép, túl tiszta.)

2012. 03. 18. vasárnap

Pécsi Sándor-kiállítás a Színészmúzeumban

„Életmű-kiállítást szentel Pécsi Sándornak az Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézet, a tárlat 2012. 03. 18 – 2012. 06- 24-ig látható a Bajor Gizi Színészmúzeumban. A kiállítást abból az alkalomból nyitották meg, hogy Pécsi Sándor, a Madách Színház fénykorának egyik legnépszerűbb, színházban és filmen egyaránt halhatatlan alakításokat jegyző színészóriása 90 éve született.

A tárlat anyaga Cserje Zsuzsa magángyűjteményéből, valamint az Országos Színháztörténeti Múzeum és Intézet anyagából állították össze. Olyan különleges dokumentumok is helyet kaptak az anyagban, mint Pécsi Sándor gyermekkori rajzfüzete, általános iskolai szépírási füzet, levelezése, katonaként - 1945-től leszereléséig - írt naplója, valamint a szereplésével bemutatott színdarabok kézzel írt példányai, amelyekben csak saját szövegei olvashatók. A kiállítást Cserje Zsuzsa és Gálvölgyi János nyitotta meg, a művészről pályatársai, köztük Békés Itala, Bencze Ilona, Cs. Németh Lajos, Csűrös Karola, Ferenczi Krisztina, Magyarics Györgyi, Papp János, Pásztor Erzsébet, Sunyovszky Szilvia, Szabó Tünde és Szakonyi Károly emlékeztek Pécsi Sándorra. Pécsi Sándor kétszeres Kossuth-díjas színész, érdemes és kiváló művész 1922. március 18-án született Sajószentpéteren. Legemlékezetesebb színpadi szerepe, pályájának csúcsa Eddie Carbone megformálása volt Arthur Miller: Pillantás a hídról című drámájában.

Pécsi Sándor mindössze ötven évet élt, 1972. november 4-én szívroham okozta halálát. „

Ehhez csak annyit kívánok hozzátenni, hogy nekem kedvenc színészem volt, olvastam a naplóját, amelyből a “kockás füzetembe” kimásoltam a bölcsességeit, hogy magamévá tegyem. Leginkább arról szóltak ezek az idézetek, hogy mi hasznod származik a szenvedésből? Nagyon szerettem szenvedni! “Hát, Lelkecskécske Rozalicskácska”, nem nagyon váltak hasznodra a szenvedések, mert 50 évesen vége lett mindennek!

Pécsi Sándor-kiállítás a Bajor Gizi Színházmúzeumban

Megnyitja:
Cserje Zsuzsa
2012. 03. 18.

Pécsi Sándor-kiállítás a Bajor Gizi Színházmúzeumban

Emlékezők
sora
2012. 03. 18.

Bencze Ilona, Szabó Tünde, Pásztor Erzsi, Békés Itala, Sunyovszky Szilvia, a második sorban a Madách Színház sűgőja: Tarr Mari (Történetek a sűgőlyukból)

Déryné szobor viszontagságai:

Átadás 2010. 09. 21.

Déryné
szobrának
viszontagságai

Ezután kezdték el felépíteni 2011. 04. 08.

Most már csak annyi a baj,
hogy a kőburkolat lassan
beleborul a földbe, meg a
rengeteg csikk, de arról nem az
építettek tehetnek!

Újabb átadás nem volt 2012. 03. 18.

A Színházmúzeumból hazafelé jövet elhaladtunk a Déryné szobor előtt. Újra lefotóztam és most közzé teszem, mert nagy változásai vannak. Ha még emlékeztek korábban már egyszer átadták a szobrot, (akkor beszámoltam róla) azaz felavatták, olyan állapotban, amikor még egyáltalán nem volt készen. Talán most már készen van, de újabb átadás nem volt, vagy én nem

tudok róla. A baj csak az, hogy már romlik a környezetének állapota. (Ahol a talaj és a burkolat találkozik, omlik le a téglá. A szélék nem lettek rendesen feltámasztva, ha jól láttam.)

2012. 03. 23. péntek

Szalón, nem a szokásos időben és nem a szokásos helyen, de megérte!

Egy belsőépítész pályája – Preisich Anikó

„Magyar Iparművészeti Főiskola belsőépítész karán végzett. Szakmai tevékenysége során középületek, vendéglátó ipari létesítmények és lakások belső építészeti tervezését végezte. Tíz évig lakásszociológiai kutatásokkal foglalkozott, több publikációja jelent meg ebben a témában. „Otthon a lakásban” c. könyve az Ikea kiadásában jelent meg. Publikált több lakáskultúrával foglalkozó folyóiratban. Tagja a Magyar Építész Kamarának, a Magyar Alkotóművészek Közalapítványának és a Belső építészek Nemzetközi Szövetségének, melynek 20 évig magyarországi képviselője volt. A Baltazár Színház számára díszleteket tervez.” (Internetről)

Csupa öröm az ember számára, ha részese tud lenni egy olyan helyzetnek, amikor az életben, a valóságban adódik lehetőség arra, hogy egy művészt a saját környezetében, alkotói tevékenységének közepette tudjon megtekinteni. Ilyen nagy találkozásban volt részünk, ami nem jöhetett volna létre a Suseva nélkül!

Jó volt nekünk nézőknek, hallgatóknak, de jó volt P. Anikónak is, aki erre az alkalomra végigtekintette teljes pályafutását, összefoglalta, képekkel illusztrálta, megszerkesztette, dokumentálta teljes – eddigi – munkásságát.

Biztos vagyok benne, hogy nem volt egyszerű, számba venni egy tevékeny élet minden állomását, de megérte, szép, értékes munka volt!
Köszönjük Anikó!

Nagyon tanulságos az Anikó története, már ami a házasságát illeti! Nagyon nehéz lehet egy egyenrangúan tehetséges, szorgalmas, egyénit alkotni vágyó házaspárnak együtt az élete, amikor mindkettőnek önálló elképzelései vannak, és rivalizálás nélkül, a másik munkájába való beleszólás nélkül akarnak, szeretnének élni, alkotni!

Történelmi tapasztalás, hogy ez bizony nem megy! Anikónak volt ereje kilépni ebből a biztonságos, de nyomasztó helyzetből és egyedül, egyénivé építenie magát! Nagyon nagy dolog! Megmaradni a pályán, (Sőt!) gyereket nevelni, közben, tovább képeznie és eltartani a családját, embert próbáló feladat. Anikónak, sikerül!

2012. 03. 24. szombat

Kassa

Részt vettünk egy egynapos kassai kiránduláson.

Kassa (szlovákul *Košice*) Szlovákia második legnagyobb városa, az egykori Abaúj-Torna vármegye székhelye, ma a róla elnevezett kerület és járás központja, katolikus érseki és evangélikus püspöki székhely.

Kassai kirándulásunkról a www.muzsay.hu oldalon, utazások rovatban lehet, pár nap múlva képeket találni.

2012. 03. 25. vasárnap

Estére jegyünk volt a Budapesti Kamara Színház Tivoli színházába az *Imposztor* című darabra. Azonban nekimentünk az ajtónak, amire az a cédula volt tűzve, hogy a „Mai előadás elmarad”. Jegyek visszaválthatók, vagy.... szokásos szöveg. Imre türelmes volt, de én hisztis rohamot kaptam, és mondtam az Uramnak, hogy azonnal váltsa vissza a jegyet, mert már nem hiszem, hogy ez a színház valaha is talpra fog állni. Úgy is lett...

Ugyebár az ember hét órára „díszbe öltözteti a szívét”, hogy befogadja a látóivalókat és akkor elmarad.... ezt alig lehet elviselni.

Elindultunk, sétálva, teljes tanácstalanságban, díszbe öltöztetett szívvel és sehol semmi élmény!

Mit játszik az Opera?

Nem tudom!

Akkor nézzük meg!

Traviata, igen ám, de jegy egy szál sem. (Egyébként meg csak 5000.- Ft volt nálunk, amit visszakaptunk éppen, ennyiért nem nagyon lehet bejutni az Operába.) Pénztáros nő elküldött minket az aulában posztoló hölgyekhez, hogy ott osztják a „tiszteletjegyeket”, hátha. A Mindenható áldja meg azokat a „Tiszteletjegyre méltó” hazafiakat, akik nem szeretnek operába járni!

19:08-kor a fől szint 7-es páholyban ültünk és hallgattunk a nyitányt, ingyen, a Tavasi Fesztivál nyitó díszelőadásán! Csodás előadást láttunk!

OPERA

2012. március 25. 19.00 – 21.45
BÉRLETSZÜNET

GIUSEPPE VERDI:

TRAVIATA

Opera három felvonásban, olasz nyelven

Szövegíró: I.F.J. DUMAS nyomán F. M. PIAVE
Magyar nyelvű feliratok: ROMHÁNYI ÁGNES

Karmester: KOCSÁR BALÁZS
Rendező: BÉKÉS ANDRÁS
Koreográfus: LŐCSEI JENŐ
Díszlettervező: FEHÉR MIKLÓS
Jelmeztervező: SCHÄFFER JUDIT
Karigazgató: SZABÓ SIPOS MÁTÉ

Violetta Valery: KOLONITS KLÁRA

Flora Bervoix: GÉMES KATALIN

Annina: SÁNTA JOLÁN

Alfred Germont: BRICKNER SZABOLCS

Georges Germont: FOKANOV ANATOLIJ

Gaston vicomte: DERECSKEI ZSOLT

Douphol báró: GEIGER LAJOS

D'Obigny márkí: AMBRUS ÁKOS

Grenvil, orvos: SZÜLE TAMÁS

Joseph: CSIKI GÁBOR

Küldönc: BAKÓ ANTAL

A táncokat előadják:
FEHÉR EDIT, HÉGYESI GERGELY,
SASVÁRI LAURA, SARVADY MÁTYÁS,
RIEDL ÁGNES, NÉMETH GÁBOR

Ez a két jegy kiérdemelte, hogy itt bemutatásra kerüljenek, értéke: 25.000 – Ft.

2012. 03. 27. kedd

Csak a történelmi hűség kedvéért vésem ide, mert nem voltam, csak az Uram, Ő pedig a Színpad c. lapba írandó cikk miatt ment.

MNG. Budapesti Történelmi Múzeumába **A német színház 200 éve** c. kiállítás megnézni.

A kiállítás kurátora dr. Sirató Ildikó

2012. 03. 30. péntek

Thomas Bernhard
A színházcsináló

színmű
Fordította: Györfly Miklós

Bruscon, színházcsináló	KERN ANDRÁS
Brusconné, színházcsinálóné	KÜTVÖLGYI ERZSÉBET
Ferruccio, a fiuk	KARÁCSONYI ZOLTÁN
Sarah, a lányok	JÁRÓ ZSUZSA
Vendéglős	BORBICZKI FERENC
Vendéglősné	IGÓ ÉVA
Erna, a lányok	ANDRUSKO MARCELLA e.h.

Díszlet: Csanádi Judit **Jelmez:** Opra Szabó Zsófia **Dramatúrg:** Radnóti Zsuzsa **Zene:** Fütö Balázs **Szenika:** Krisztiáni István
Világítástervező: Csontos Balázs **Súgó:** Zsolnay Andrea **Ügyelő:** Róthler Balázs **A rendező munkatársai:** Molnár Kata, D. Mucsi Zoltán

Thomas Bernhard színműve születésének idején alapos vihart kavart, és még ma is döbbenetesen aktuális minden sora. A történetben Bruscon, az öregedő színész vidéki vendéglátékai során Utzbachba, egy szürke, unalmas faluba vetődik szintársulatával, melyben Bruscon családtagjai játszanak. A megszállott családó, aki egész életét a művészetért áldozta fel, kénytelen szembesülni Utzbach provincializmussal, sekélyességével. Hiába ég a tűz a színészen, a borzasztó körülmények, a fásult partnerek és saját öregedésének fájdalom: olykor Bruscont is albizonytalanítja: van-e értelme a művészetnek egy arra méltatlan helyen. Ez a dilemma egyre durvábbá és kérleltetlenebbé teszi Bruscont; feleségével, lányával és fíával időnként visszataszítón viselkedik, pedig a szándékai egyáltalán nem rosszak. Ő csupán a színeszi elhivatottságot kéri számon partnerein, a világon pedig a kultúrát és a civilizált, európai gondolkodást. A nehézségek ellenére Bruscon nem török meg, az utolsó pillanatban is küzd az igazáért, a hitéért. Mert úgy érzi, csak így van értelme. Csak így lehet.

A színházcsináló nemcsak metszően pontos társadalomrajz a második világháború utáni Európáról, hanem a színház gyönyörének és keserűségének kacagató és szívtörő bizonyítéka. Egy kiállítás a művészetért – a kullisszák mögött! A megszállott, a művészetotlárán mindent feláldozó keserű zsenit, a vérbeli színházcsinálót Kern András játssza.

Rendező: Csizmadia Tibor

Bemutató: 2012. január 6.

Thomas Bernhard örökösének az engedélyét Sührkamp Verlag GmbH Co. KG és a Hofra KH (www.hofra.hu) közvetítette.

Jegyek válthatók a Vigszínház jegypénztárában: XIII. kerület, Szent István körút 14. tel.: 329 2340, a Pesti Színház jegypénztárában: V. kerület, Vaci u. 9. tel.: 268 5557, a Szervetel Osztályon: XIII. kerület, Pannónia u. 8. tel/fax: 329 3920 / 329 3921, valamint az interneten. Kövessen minket a Facebookon is!

zöld számunk: 06 80 204 443
www.vigszinhaz.hu

A színház kiadványai:

Erre a darabra már korábban meg volt a jegyünk, de Kern András betegsége miatt, kétszer is elmaradt. Ildi (Ő imádja leginkább Kern András, ezért minden Kern darabra velünk jön) mondta a jegyszedőnek, hogy nem baj kivárjuk, amíg meggyógyul az „Andriska” csak jól gyógyuljon meg!

És elkövetkezett a nap, kivártuk és megtekintettük! De nagyon nagyot csalódtunk, miben is? Kern olyan volt, mint máskor, vagy mégsem? Valami baj van ezzel az előadással! Pedig tudnom kellene, hogy mi! De nem. Talán túl sok van „Kernből”, egy nagy monológ az egész. Kútvölgyinek azon kívül, hogy jelen van semmi szerepe nincs, A „színházcsináló” két gyereke, túlzottan alárendelt szerepet játszanak, és egyáltalán, az egész darab Kern Andrásnak van alárendelve! Mi láttuk egyszer régen ezt a darabot, akkor a Haumann Péter volt a „színházcsináló” és egészen másra emlékeztem, ott a többieknek is volt jelentőségük, szerepük, átírták volna Kern-re, vagy rosszul emlékszem? Minden esetre ez a darab így kevés, Kernből meg sok!

2012. 03. 31. szombat

Sülvölgyi Színház

D. L. COBURN

KOPOGÓS RÖMI

TRAGIKOMÉDIA 2 RÉSZBEN

FONSIA DORSEY MOÓR MARIANNA
WELLER MARTIN SZILÁGYI TIBOR
FILLER ISTVÁN

FORDÍTOTTA VAJDA MIKLÓS

A RENDEZŐ MUNKATÁRSA LENGYEL NOÉMI
RENDEZŐ CSISZÁR IMRE

Két magára maradt ember,
egy férfi és egy nő találkozik egy különös helyen,
egy különös élethelyzetben. Hogyan kerülnek napról-napra,
kártyapartiról kártyapartira közelebb egymáshoz?
Izgalmas, megható módon tárul elénk és bomlik ki
Dorsey és Martin sorsa.

Jegyek válthatók a Magyar Színház közönségszervezésén. 1073 Budapest, Erzsébet körút 21.
Baráti társaság tagjai a jegy árából 10 % kedvezményt kapnak. Internetes jegyvásárlás bankkártyával a www.jegy.hu címen.
Bankkártyát, kultúráutóvélényt és üdülési csekket elfogadjunk! Telefon: 322 2879, 322 2877 fax: 342 6175
Magyar Színház | 1077 Budapest, Hevesi Sándor tér 4. | www.magyar-szinhaz.hu | Felelős kiadó: Óra Áron

Nagy csalódás ért, mert a férfi szerepét Szilágyi Tibor helyett, Filler István játszotta, aki nagyon tehetséges, jó színész, de nem a Szilágyi Tibor! És nagyon fiatal a szerephez! Meglátszott a Moór Mariann játékán is, akinek a színpadi fia lehetett volna ez a színész, nem a potenciális párja! Moór Marianna képes, idősén is „nőt” alakítani, mert a női mivolt (a csábítás trükkje) nem hal ki a nőkből idősödésük során sem. Éppen úgy, ahogyan a két éves kislány is képes „nőként” viselni magát! De ennyire fiatal férfit már nem illik „csábítgatni”, idősb korban, Szilágyi Tiborral ez bizonyára másként lett volna!

Azt azonban megállapítottam, hogy az anno, együtt indult "Gimnazista lánycsapat" (Keleti Márton: Esős vasárnap 1962) Béres Ilona, Moór Marianna, Halász Judit, Tordai Teri, Polónyi Gyöngyi (ez utóbbi hölgy fiatalon visszavonult) mindegyikét, igazolta az idő! Az akkori kislányok a mai napig népszerű, sikeres színészek és nagyon csinos nők! Jó volt látni – igazán közelről – Moór Marianna kedves kis ráncait, ügyes ruhákba bújtatott alakját, aranyosan alakította a nálánál jóval idősebb hölgy szerepét!

Kár, hogy a pasit addig cukkolja ez az aranyos néni, amíg az infarktust kap! Az okos nő hagyja a férfit (mindenkori párját, férjét, gyerekét...) érvényesülni, segíti, nem öli! Az önző nő egyedül marad, mint ahogyan a színdarabban történik!

Más dolgok:

Örömmel látom, hogy a Budapesti Kamara Színház egyes tagjai, a nagy bajok ellenére, találnak maguknak játszó helyet, színházakat, amelyek befogadják Őket. Már régebben láttuk, hogy az Eszenyi Enikő befogadta a Kerekes Józsefet, a Színházcsináló előadásból kiderült, hogy a Karácsony Zoltánt is. A Németh Kristóf már hosszabb ideje játszik a Barátok közt c. sorozatban és valószínűleg Ő protezsálta be a Szilágyi Zsuzsát. Vári Éva a Belvárosi Színházban játszik rendszeresen (meg mindenhol). Biztosan többnek művészek akadt munkája csak még nem tudok róla. Látom az Interneten, hogy a Stefanovics Angéla több helyen játszik. Remélem, hogy a társulat minden tagja előbb-útóbb elhelyezkedik vagy szabad úszóvá válik és majd hívják a társulatok Őket. (Eszenyinek nagyon nagy szíve lehet!)

Lemondott a Köztársasági elnök! Félek, hogy rossz helyett csak rosszabb jöhet. Meglátjuk!

Amikor a színházban erről beszéltünk az Ildivel, Madách-ot idézte:

Fukar kezekkel mérsz, de hisz nagy úr vagy - S egy talpalatnyi föld elég nekem. Hol a tagadás lábát megveti, Világodat meg fogja dönteni.

Köszönöm az elolvasást!

Kívánok kellemes ünnepet!

Szeretettel

Ibici